

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cons-Viand”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Moroșanu împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni, Andrei Saculțanu și Societății cu Răspundere Limitată „Cons-Viand”, intervenient accesoriu Biroul National al Asigurătorilor de Autovehicule, cu privire la anularea actului, încasarea despăgubirii de asigurare și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cons-Viand” și cererea de alăturare la apel depusă de Saculțanu Andrei și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2017 Gheorghe Moroșanu a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (vol. I, f.d. 180-187), împotriva CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, Andrei Saculțanu și SRL „Cons-Viand”, intervenient accesoriu Biroul National al Asigurătorilor de Autovehicule, solicitând:

- anularea Dispoziției CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nr. RCAI 1124_2014 din 19 ianuarie 2015 „Cu privire la declarația de daune nr. RCAI 1124_2014 din 22 decembrie 2014, conform poliței de asigurare RCAI-001181221;

- încasarea în mod solidar de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, Andrei Saculțanu și SRL „Cons-Viand” a despăgubirii de asigurare în sumă de 60 989,20 de lei;

- încasarea de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, Andrei Saculțanu și SRL „Cons-Viand” a câte 30 000 lei fiecare cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 21 decembrie 2014 în or. Ungheni, la intersecția străzilor Bogdan Petriceicu Hașdeu și Boico, automobilul de marca Hyundai IX 35 cu n/î xxxxx, condus și înregistrat după Victor Sacuțanu, încălcând prevederile art. 56 din Regulile circulației rutiere, a tamponat automobilul de model Opel Astra cu n/î xxxxx, condus de Gheorghe Moroșanu.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 102674938 din 22 decembrie 2014, Andrei Sacuțanu a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier și, în temeiul art. 242 alin. (1) Cod contravențional și Deciziei agentului constator din 22 decembrie 2014, a fost sancționat cu amendă în sumă de 800 lei și 5 puncte de penalizare.

În rezultatul accidentului rutier, automobilul de model Opel Astra cu n/î xxxxx a fost substanțial deteriorat, cauzându-i reclamantului un prejudiciu material în sumă de 60 989,20 de lei, fapt confirmat prin Raportul de evaluare a pagubei nr. 261/02A din 16 februarie 2015.

Prejudiciul material nu i-a fost achitat, în pofida faptului că la 12 noiembrie 2014 între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător și Victor Sacuțanu în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehiculele seria RCAI 001181221 pentru autovehiculul Hyundai IX 35 cu n/î xxxxx, pentru persoane fizice, număr nelimitat admise cu drept de conducere.

În temeiul contractului de asigurare a fost perfectată Polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă RCAI 001181221 din 5 noiembrie 2014, valabilă pentru perioada 12 noiembrie 2014 - 11 noiembrie 2015.

În pofida acestui fapt, prin Dispoziția din 19 octombrie 2015 cu privire la daune nr. RCAI 001181221, asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, nu a recunoscut drept caz asigurat evenimentul produs și descris în declarația de daune nr. RCAI 1124_2014 din 22 decembrie 2014 și a respins cererea de acordare a despăgubirii de asigurare depusă de Andrei Sacuțanu și Gheorghe Moroșanu.

Decizia respectivă a fost argumentată de asigurător prin faptul că conform datelor din Raportul de verificare tehnică nr. 0396750 întocmit la 18 noiembrie 2014, în calitate de proprietar al autoturismului de model Hyundai IX 35 n/î xxxxx, este indicată persoana juridică SRL „Cons-Viand”, ce se confirmă și prin datele din Foaia de parcurs seria BO nr. 305309 eliberată pe numele angajatului întreprinderii SRL „Cons-Viand”, Andrei Sacuțanu pentru perioada 19 decembrie 2014 - 24 decembrie 2014.

Respectiv, asigurătorul a menționat că vehiculul asigurat era utilizat de către persoana juridică SRL „Cons-Viand”, fapt despre care CA „Donaris Vienna Insurance Group” nu a fost informată.

Astfel, asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a refuzat de a participa la recuperarea prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier.

Potrivit scrisorii nr. 04-1758 din 13 mai 2016, Comisia Națională a Pieței Financiare, a comunicat că în cazul în care se constată că posesorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului nu a respectat obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (3) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, despăgubirea de asigurare urmează a fi achitată din Fondul de protecție a victimelor străzii administrat de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Aceste argumente au fost confirmate de Comisia Națională a Pieței Financiare prin scrisoarea nr. 04-4541 din 14 decembrie 2016.

Astfel, la 24 noiembrie 2016 Gheorghe Moroșanu, a depus la Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule cerere de încasare a despăgubirilor de asigurare și a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 60 989,20 de lei.

Prin scrisoarea nr. 02-478/17 din 15 martie 2017, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a comunicat despre imposibilitatea satisfacerii cererii privind achitarea despăgubirilor de asigurare, dat fiind faptul că situația prezentată constituie caz asigurat, în sensul Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Conform Adeverinței TC0015447 din 4 decembrie 2015, eliberate de ÎS „CRIS „Registru”, se confirmă că la data de 15 noiembrie 2013, unitatea de transport Hyundai IX 35 n/î xxxxx este reînmatriculată după Victor Saculțanu. Unitatea de transport dată nu este radiată din evidență. Acest fapt este confirmat și prin Adeverința nr. 26764, eliberată de ÎS „CRIS „Registru”, indicându-se și faptul eliberării certificatului de înmatriculare nr. 138603016.

Prin scrisoarea nr. 0499 din 4 aprilie 2017, întreprinderea „Test Vest-Auto” din or. Ungheni, care a efectuat revizia tehnică a autovehiculului Hyundai IX 35, a informat că, singurul act care constată dreptul de posesie asupra mijlocului de transport, reprezintă adeverința eliberată de ÎS „CRIS „Registru”.

Astfel, raportul de verificare tehnică a vehiculului nu servește drept înscris care confirmă dreptul de proprietate.

În declarația de daune nr. 11/24/14 din 22 decembrie 2014 cu privire la accidentul de circulație din 21 decembrie 2014 este indicat că, asiguratul și proprietarul autovehiculului Hyundai IX 35 cu n/î xxxxx este Victor Saculțanu.

Fiind interpelată în mod repetat SRL „Cons-Viand” privind prezentarea contractului individual de muncă cu conducătorul auto, a contractului de locațiune sau a altui titlu prevăzut de lege, prin care unitatea menționată de transport ar fi fost transmisă în proprietatea sau posesiunea acestei persoane juridice, administrația a ignorat solicitările părții reclamante.

De asemenea, la materialele dosarului de daune parvenit de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA lipsește copia certificatului de înmatriculare a autovehiculului Hyundai IX 35, fapt care a împiedicat din start constatarea cu certitudine a proprietarului și posesorului acestui mijloc de transport.

Datele incluse în foaia de parcurs pentru autoturisme seria BO 305309 pentru perioada 19-24 decembrie 2014 nu corespund tuturor parametrilor pentru un asemenea act, deoarece nu sânt semnate de persoanele responsabile din cadrul SRL „Cons-Viand” și nu poate fi reținut ca probă.

Astfel, proprietarul și posesorul autovehiculului Hyundai IX 35, la momentul producerii accidentului rutier, era Victor Sacuțanu, care deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA).

Prin urmare, conform legislației în vigoare, responsabilitatea achitării daunei de asigurare păgubitului Moroșanu Gheorghe îi revine asigurătorului CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Datorită acțiunilor necorespunzătoare ale CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, i-a fost refuzat neîntemeiat achitarea despăgubirii de asigurare într-o perioadă mai mare de 2 ani.

Astfel, asigurătorul a încălcat flagrant prevederile art. 28 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, care obligă asigurătorul să achite despăgubirile în termen de 10 zile, cauzându-i reclamantului un prejudiciu moral, echivalent în bani în sumă de 30 000 lei.

De asemenea, conducătorul auto Andrei Sacuțanu, săvârșind accidentul rutier, i-a provocat daune psihice și diverse incomodități legate de investigarea acestui caz cauzându-i prejudiciu moral echivalent în sumă de 30 000 lei.

Dat fiind faptul că administrația SRL „Cons-Viand” în mod intenționat a ignorat prevederile legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și Codului de procedură civilă, refuzând cooperarea reclamantului Gheorghe Moroșanu de administrare a probelor necesare pentru stabilirea cu certitudine a persoanei responsabile de achitarea despăgubirii de asigurare, persoanei păgubite i-a fost cauzat prejudiciul moral echivalent în sumă de 30 000 lei.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 10, 11, 54, 512, 513, 572, 581, 592, 602 din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări și art. 5, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată s-a admis parțial.

S-a încasat de la SRL „Cons-Viand” în beneficiul lui Gheorghe Moroșanu despăgubirea de asigurare în sumă de 60 989,20 de lei.

În rest, pretențiile reclamantului privind anularea actului, încasarea în mod solidar de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și Andrei Sacuțanu a despăgubirii de asigurare și a reparării prejudiciului moral, s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la SRL „Cons-Viand” în beneficiul lui Gheorghe Moroșanu, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1 829,68 de lei.

S-a încasat de la Gheorghe Moroșanu în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică, în sumă de 5 950 de lei.

Prima instanță și-a motivat soluția prin prisma prevederilor art. 1410 alin. (2) din Codul civil, menționând că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. RCAI-001181221 din 5 noiembrie 2014 a fost încheiat cu persoană fizică cu număr nelimitat de utilizatori, iar, de fapt, mijlocul de transport era utilizat de către persoana juridică SRL „Cons-Viand”.

Astfel, conform contractului de locațiune nr. 04 din 1 ianuarie 2013 și reieșind din foaia de parcurs BO 305309 eliberată pentru perioada 19-24 decembrie 2014, posesorul automobilului de model Hyundai IX 35 cu n/î xxxxx la momentul producerii accidentului rutier din 21 decembrie 2014 a fost SRL „Cons-Viand”.

Instanța a conchis că accidentul produs la 21 decembrie 2014 nu este caz asigurat în virtutea prevederilor art. 8 alin. 2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, astfel că, sunt neîntemeiate cerințele reclamantului privind anularea Dispoziției nr. RCAI 1124_2014 din 19 ianuarie 2015 și încasarea de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” a despăgubirii de asigurare solicitate.

Totodată, instanța a reținut că suma de 60 989,20 de lei, reprezintă valoarea prejudiciului cauzat autovehicolului Opel Astra cu n/î xxxxx, în urma accidentului rutier din 21 decembrie 2014, în baza calculelor întocmite de SRL „Exauto-Plus”, conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 261/02A din 16 februarie 2015.

La 17 mai 2018, SRL „Cons-Viand” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 13 iulie 2018 a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind încasarea de la SRL „Cons-Viand” a despăgubirii de asigurare, să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 22 mai 2018 Sacuțanu Andrei a depus cererea de alăturare la apelul declarat de SRL „Cons-Viand”.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Cons-Viand” și cererea de alăturare la apel depusă de Sacuțanu Andrei și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 27 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal (vol. II, f.d. 62), SRL „Cons-Viand” a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă pretenția privind încasarea în beneficiul lui Gheorghe Moroșanu a sumei de 60 989,20 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a cheltuielilor de judecată, care constau în plata taxei de stal în mărime de 1 829,68 de lei.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele și argumentele de fapt și de drept expuse în prima instanță și instanța de apel, recurentul a invocat că instanța a aplicat eronat legea și a apreciat arbitrar probele.

A menționat că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 7 și art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, și ca urmare, consideră că accidentul rutier din 21 decembrie 2014 reprezintă un caz asigurat în condițiile Contractului

de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehiculele seria RCAI 01181221, or conform Contractului de locațiune nr. 04 din 1 ianuarie 2013, Victor Saculțanu, în calitate de locator, a transmis în folosință temporară fără plată autovehiculul Hyundai IX 35 cu n/î xxxxx locatarului SRL „Cons-Viand”, pentru utilizare în activitatea întreprinderii în zilele lucrătoare, în intervalul zilnic a orelor 8.00-18.00.

La caz, accidentul s-a produs în 21 decembrie 2014, ora 22:40, duminică, deci zi nelucrătoare. Prin urmare, mijlocul de transport la volanul căruia se afla Andrei Saculțanu, nu era utilizat în interes de serviciu de către SRL „Cons-Viand”.

Astfel, consideră că foaia de parcurs pentru autoturisme seria BO 305309 pentru perioada 19-24 decembrie 2014, își pierde relevanța invocată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” în sensul nerecunoașterii cazului ca fiind asigurat.

Mai mult ca atât, această poziție a fost reținută și de către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule în răspunsul nr. 02-478/17 din 15 martie 2017.

Totodată, consideră că este eronată poziția instanței de apel potrivit căreia informația indicată în Raportul de verificare tehnică a vehiculului din 18 noiembrie 2014, prin care la rubrica datele proprietarului, denumirea persoanei juridice, este indicat SRL „Cons-Viand” și codul fiscal al acesteia, reiese posesia persoanei juridice a supra mijlocului respectiv de transport, deoarece potrivit Regulamentului cu privire la Registrul de Stat al transporturilor, aprobat prin HG nr. 1047 din 8 noiembrie 1999, singurul act care constată dreptul de posesie asupra mijlocului de transport, reprezintă adeverința eliberată de ÎS Registru. În concluzie raportul de verificare tehnică al vehiculului nu servește drept înscris care să confirme dreptul de proprietate/posesie asupra autovehiculului.

Cu privire la aprecierea arbitrară a probelor, recurentul consideră că Raportul de evaluare a pagubei, pe baza căruia intimatul și-a întemeiat pretenția și pe care instanța de judecată 1-a reținut ca probă exclusivă întru admiterea acțiunii, nu reprezintă o probă admisibilă, pertinentă și utilă.

Astfel, a relatat că proba utilă, concludentă și pertinentă pentru a stabili valoarea prejudiciului real cauzat intimatului, este procesul-verbal de constatare a pagubelor cu numărul 1124_14 din 22 decembrie 2014, semnat atât de Andrei Saculțanu, cât și de Gheorghe Moroșanu, care certifică despăgubirea de asigurare în cuantum de 19 350 de lei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces la 8 noiembrie 2018, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul înaintat de SRL „Cons-Viand” la 27 decembrie 2018, este declarat în termen.

Prin referința din 7 martie 2019, CA „Donaris Vienna Insurance Crnup” SA a solicitat ca recursul SRL „Cons-Viand” să fie declarat inadmisibil, deoarece este neîntemeiat și nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin referința din 18 martie 2019, Gheorghe Moroșanu a solicitat ca recursul SRL „Cons-Viand” să fie declarat inadmisibil, deoarece este neîntemeiat și nemotivat.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Cons-Viand” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cons-Viand”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari